

»Magasztalja lelkem az Urat «

(Lk 1,46)

Ez az ige arra hív, hogy **felismerjük az Istentől jövő örömet** a mindennapi dolgokban: az emberekben, a tapasztalatokban, az apró pillanatokban. Életünket dicsőítéssé alakíthatjuk, minden nap felismerhetjük **mindazt a szépet, amit Isten értünk tesz.**

Lukács evangéliumában különleges találkozásról olvashatunk: **Mária meglátogatja unokanővérét, Erzsébetet**, aki gyermeket vár. Amint **Mária** megtudja, hogy Jézus édesanyja lesz, **hosszú utat tesz meg, hogy megossza vele örömét, és segítségére siessen.**

“Egy erős tájfun idején **a házunkat is megrázta a tomboló szél. Nagyon megijedtem.** Az apukám azt mondta, hogy a fürdőszobába meneküljünk, mert az a legbiztonságosabb hely. Ott elkezdtünk imádkozni, és biztosak voltunk benne, hogy Jézus és Mária meghallgat minket. **Éreztem Isten védelmezését:** a házon csak kisebb kár keletkezett.”

Ebből a találkozásból egy gyönyörű ima születik:

a Magnificat, a »Magasztalja lelkem az Urat«. A „magasztalni” ige – azaz dicsőíteni, felemelni – azt jelenti, hogy felismerjük **Isten nagyságát.** De valamikor előfordul, hogy ez a rácsodálkozás alábbhagy bennünk.

Szokásunkká válhat, hogy mindig egyformán imádkozunk, anélkül, hogy igazán belegondolnánk, mit is mondunk. **Az ima gépies lesz, hiányzik a belső átélés.** Amikor ez történik, a hit lassanként kialszik bennünk.

Amikor vége lett, mindenütt sötét volt, és féltünk a fosztogatóktól. **Megkérdeztem, hogy mit tegyünk,** és az apukám azt válaszolta, hogy még jobban imádkozzunk, és legyünk körültekintőek. **Azokban a napokban összetartóbb lett a családjunk, és közelebb kerültünk Istenhez.** Olvastuk az evangéliumot, együtt imádkoztunk, és segítettünk másoknak.

Attól tartottam, hogy unalmas lesz áram nélkül és a megszokott kényelem nélkül élni. De rájöttem, hogy amikor találkozom az emberekkel, és szeretem őket, **megtapasztalom az igazi örömet és életet.** ”

J. a Fülöp-szigetekről

Az életige alapján átdolgozta: E. Javaloyes, C. Ozonyia, C. Chammas

Illusztráció: **JuanchoGutierrez** (visolen@gmail.com)
www.teens4unity.org | teens4unity@fokolare.hu; |
www.fokolare.hu | www.teens4unity.hu | www.focolare.org

» Magasztalja lelkem az Urat «

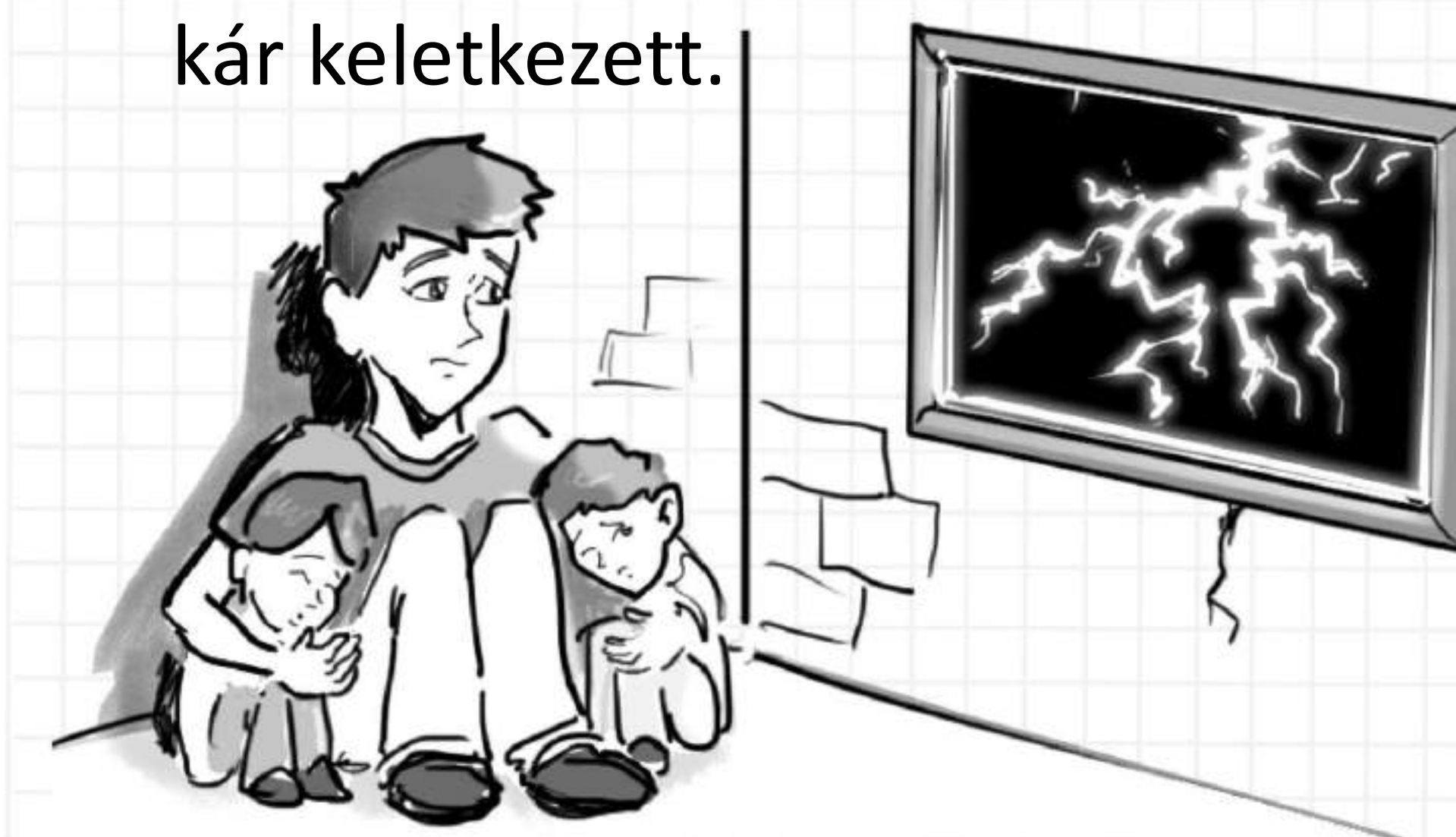
(Lk 1,46)

Ez az ige arra hív, hogy **felismerjük az Istentől jövő örömet** a mindennapi dolgokban: az emberekben, a tapasztalatokban, az apró pillanatokban. Életünket dicsőítéssé alakíthatjuk, minden nap felismerhetjük **mindazt a szépet, amit Isten értünk tesz.**

Lukács evangéliumában különleges találkozásról olvashatunk: **Mária meglátogatja unokanővérét, Erzsébetet, aki gyermeket vár. Amint Mária megtudja, hogy Jézus édesanyja lesz, hosszú utat tesz meg, hogy megossza vele örömét, és segítségére siessen.**

„Egy erős tájfun idején a házunkat is megrázta a tomboló szél. Nagyon megijedtem. Az apukám azt mondta, hogy a fürdőszobába meneküljünk, mert az a legbiztonságosabb hely. Ott elkezdtünk imádkozni, és biztosak voltunk benne, hogy Jézus és Mária meghallgat minket. **Éreztem Isten védelmezését: a házon csak kisebb kár keletkezett.**

Ebből a találkozásból egy gyönyörű ima születik:

a Magnificat, a »Magasztalja lelkem az Urat«. A „magasztalni” ige – azaz dicsőíteni, felemelni – azt jelenti, hogy felismerjük **Isten nagyságát.** De valamikor előfordul, hogy ez a rácsodálkozás alábbhagy bennünk.

Szokásunkká válhat, hogy mindig egyformán imádkozunk, anélkül, hogy igazán belegondolnánk, mit is mondunk. **Az ima gépies lesz, hiányzik a belső átélés.** Amikor ez történik, a hit lassanként kialszik bennünk.

Amikor vége lett, mindenütt sötét volt, és féltünk a fosztogatóktól. **Megkérdeztem, hogy mit tegyünk,** és az apukám azt válaszolta, hogy még jobban imádkozzunk, és legyünk körültekintőek. **Azokban a napokban összetartóbb lett a családjunk, és közelebb kerültünk Istenhez.** Olvastuk az evangéliumot, együtt imádkoztunk, és segítettünk másoknak.

Attól tartottam, hogy unalmas lesz áram nélkül és a megszokott kényelem nélkül élni. De rájöttem, hogy amikor találkozom az emberekkel, és szeretem őket, **megtapasztalom az igazi örömet és életet.** ”

J. A Fülöp-szigetéről

Az életige alapján átdolgozta: E. Javaloyes, C. Ozonyia, C. Chammas

Illusztráció: **JuanchoGutierrez** (visolen@gmail.com)

www.teens4unity.org | teens4unity@fokolare.hu; |
www.fokolare.hu | www.teens4unity.hu | www.fokolare.org

» Magasztalja lelkem az Urat «

(Lk 1,46)

Ez az ige arra hív, hogy **felismerjük az Istentől jövő örömet** a mindennapi dolgokban: az emberekben, a tapasztalatokban, az apró pillanatokban. Életünket dicsőítéssé alakíthatjuk, minden nap felismerhetjük **mindazt a szépet, amit Isten értünk tesz.**

Lukács evangéliumában különleges találkozásról olvashatunk: **Mária meglátogatja unokanővérét, Erzsébetet, aki gyermeket vár. Amint Mária megtudja, hogy Jézus édesanyja lesz, hosszú utat tesz meg, hogy megossza vele örömét, és segítségére siessen.**

“Egy erős tájfun idején a házunkat is megrázta a tomboló szél. Nagyon megijedtem. Az apukám azt mondta, hogy a fürdőszobába meneküljünk, mert az a legbiztonságosabb hely. Ott elkezdünk imádkozni, és biztosak voltunk benne, hogy Jézus és Mária meghallgat minket. **Éreztem Isten védelmezését:** a házon csak kisebb kár keletkezett.”

Ebből a találkozásból egy gyönyörű ima születik:

a Magnificat, a »Magasztalja lelkem az Urat«. A „magasztalni” ige – azaz dicsőíteni, felemelni – azt jelenti, hogy felismerjük **Isten nagyságát.** De valamikor előfordul, hogy ez a rácsodálkozás alábbhagy bennünk.

Szokásunkká válhat, hogy mindig egyformán imádkozunk, anélkül, hogy igazán belegondolnánk, mit is mondunk. **Az ima gépiessé lesz, hiányzik a belső átélés.** Amikor ez történik, a hit lassanként kialszik bennünk.

Amikor vége lett, mindenütt sötét volt, és féltünk a fosztogatóktól. **Megkérdeztem, hogy mit tegyünk,** és az apukám azt válaszolta, hogy még jobban imádkozunk, és legyünk körültekintőek. **Azokban a napokban összetartóbb lett a családjunk, és közelebb kerültünk Istenhez.** Olvastuk az evangéliumot, együtt imádkoztunk, és segítettünk másoknak.

Attól tartottam, hogy unalmas lesz áram nélkül és a megszokott kényelem nélkül élni. De rájöttem, hogy amikor találkozom az emberekkel, és szeretem őket, **megtapasztalom az igazi örömet és életet.**”

J. a Fülöp-szigetekről

Az életige alapján átdolgozta: E. Javaloyes, C. Ozonyia, C. Chammas

Illusztráció: **JuanchoGutierrez** (visolen@gmail.com)
www.teens4unity.org | teens4unity@fokolare.hu |
www.fokolare.hu | www.teens4unity.hu | www.focolare.org